

hederne, og man ringer til Arbejdstilsynet, så må det være et krav, at Arbejdstilsynet stiller omgående.

Virksomhederne har selv været indstillede på at gøre noget for at sikre medarbejderne – både af hensyn til medarbejdernes arbejdsglæde selvfølgelig, men også af hensyn til virksomhedens ry og omdømme og ligeledes for at mindske de omkostninger, der helt naturligt kommer i forbindelse med, at der sker arbejdsulykker, eller at medarbejdere af anden grund bliver sygemeldt. Det er ting og faktorer, som også arbejdsgiverne er opmærksomme på.

Der er ingen tvivl om, at ansvaret for arbejdsmiljøet i dag hovedsagelig påhviler arbejdsgiveren, men det skal ikke kun være arbejdsgiverens ansvar, det skal også være medarbejdernes ansvar, for det nytter ikke noget, at vi pålægger arbejdsgiveren at overholde en række regler og bestemmelser, hvis medarbejderne blæser på de instruktioner, som de får af arbejdsgiveren, og alligevel undlader at benytte det sikkerhedsudstyr, som arbejdsgiveren i dyre domme har indkøbt netop for at sikre medarbejderne. Det nytter altså ikke noget, hvis medarbejderne trods gode instruktioner og godt sikkerhedsudstyr undlader at følge instruktionerne og bruge sikkerhedsudstyret. Ansvar et må og skal være gensidigt, og det er vigtigt, at det bliver slået fast både i lovgivningen og i praksis.

Tidligere på dagen var der en længere debat om, hvorvidt nogle udtalelser fra en repræsentant for SiD kunne lægges til grund for, hvad SiD mener, og vi hørte den socialdemokratiske ordfører sige, at det pågældende medlem af SiD var blevet underkendt af hovedorganisationen, men jeg står her med en udgave af det socialdemokratiske hoforgan, Det Fri Aktuelt, fra den 3. april 1997 og tillader mig at citere fra side 8 i avisen:

»Arbejdsminister Jytte Andersen (S) lægger op til, at det skal have større konsekvenser for den enkelte ansatte, når han bryder arbejdsmiljøloven. Hun vil ændre den kutyme, der i dag betyder, at det kun er arbejdsgiveren, der straffes, når de ansatte glemmer at passe på sig selv.«

Se, den udtalelse har ikke været trukket tilbage, og der har ikke været nogen hovedorganisation for arbejdsministre, der har underkendt arbejdsministerens udtalelser, og derfor må jeg altså tro, at det, arbejdsministeren har sagt her, stadig væk står til troende. Og hvis det gør det, og på baggrund af, hvad Venstre og De Konser-

vative har meddelt i dag, nemlig at det er vigtigt, at vi ikke blot fastholder, at arbejdsgiveren har et ansvar, men også gør det klart, at det ikke kun er arbejdsgiverens, men også medarbejdernes ansvar, hvis vi kan slå det fast, tror jeg, der kan blive flertal for det forslag om motiveret dagsorden, som jeg her vil læse op på vegne af Fremskridtspartiet:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at ansvaret for overholdelse af sikkerheds- og arbejdsmiljøreglerne i dag udelukkende påhviler arbejdsgiveren, opfordrer Folketinget regeringen til inden udgangen af folketingssamlingen 1997-98 at fremsætte de nødvendige forslag og foretage de nødvendige administrative ændringer, således at overholdelse af arbejdsmiljøreglerne ikke kun er arbejdsgiverens ansvar, men et gensidigt ansvar mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 78).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er glad for, at hr. Tom Behnke læser Det Fri Aktuelt, for det kan man kun blive klogere af, men når man river en udtalelse ud af dens sammenhæng, kan man altså også en gang imellem få noget galt i halsen, og derfor vil jeg meget klart slå fast, at det først og fremmest er arbejdsgiverens ansvar, for det er arbejdsgiveren, der har ansvaret for at lede og fordele arbejdet, og det er arbejdsgiveren, der har ansvaret for at overholde landets lovgivning, som jo siger, at der skal være et sundt og sikkert arbejdsmiljø.

Det betyder selvsagt ikke, at lønmodtageren ikke også har et ansvar, nemlig det ansvar, der knytter sig til, at man skal rette sig efter de forskrifter, som arbejdsgiveren udsteder, oftest sammen med sikkerhedsorganisationen. De regler skal man naturligvis overholde, og hvis man ikke overholder dem, befinder man sig selvfølgelig i en situation, hvor der godt kan være en risiko for, at man selv bliver retsforfulgt eller får bøder, eller hvad ved jeg. Og i arbejds-